

[Holstein.]

de undertrykte Befolkningsslags Interesser, og den højtærede Regerings samfundsgavnige Bestræbelser giver sig her som med Hensyn til de fleste Love, den højtærede Regering har fremsat i Løbet af dette Efteraar — jeg ser bort fra den højtærede Socialministers store Socialreform, som virkelig betegner et betydeligt Tankearbejde — Udtryk i den stadige Fremførelse af de kendte ustriglede og uoplejede Rosinanter, som vi har set mange Gange før, og som det er en let Sag at trave frem Gang efter Gang.

Dette gælder i Særdeleshed Lovforslagets Bestemmelser om, at Jagtretten i Fremtiden skal følge Brugsretten. Jeg kan i et og alt slutte mig til de Betragtninger, der er fremført af Venstres Ordfører, og jeg skal derfor indskrænke mig til at gøre nogle Bemærkninger af juridisk Art om de Paragraffer, der tilsigter Afløsning af Jagtretten til Fordel for Brugeren, for derigennem at søge at paavise, i hvor høj Grad det er berettiget, naar Venstrepartiet gennem sin Ordfører erklærer, at det absolut ikke vil gaa med til, at Jagtretten skal afløses og for Fremtiden følge Brugen.

Inden jeg gaar over til en nærmere Gennemgang af disse Paragraffer, vil jeg dog gerne have Lov til ganske en passant at spørge den højtærede Minister, hvorfor han egentlig ikke gennemfører en lignende Reform for Fiskerettens Vedkommende. Det bestemmes jo i § 1, at Jagtretten paa Søer, Aær, Bække og andre lignende Vande i Fremtiden skal tilfalde de tilstødende Ejere eller Brugere, der har Ejendomme ned til Søen, Aaen, Bækken eller Mosen, hvad det nu er. Naar de skal have Jagtretten ud til Midtstrømslinien, hvorfor skal de da ikke have Fiskeretten ud dertil? Hvorfor forelægger den højtærede Minister ikke et Forslag til Ændring af Loven om Ferskvandsfiskeriet af 1917, som giver Brugeren Fiskeriet ud til Midtstrømslinien? Jeg forstaaer ikke den dybere Grund til denne Adskillelse, naar man tilstræber at varetage Brugerens Interesser paa dette Omraade, saaledes som den højtærede Minister gør. Hvorfor saa ikke gøre det fuldt ud og give Brugerne samme Beføjelse for Fiskeretten, som han ønsker, at de skal have for Jagtrettens Vedkommende?

Dernæst vender jeg mig til de egentlige socialdemokratiske Bestemmelser om Jagtrettens Afløsning til Fordel for Brugeren. Jeg kan ikke se rettere end, at disse Bestemmelser baade efter deres juridiske Form og Indhold er af en saadan Beskaffenhed, at

enten maa de være affattet af den højtærede Landbrugsminister personlig, som jo ikke er Jurist, eller ogsaa maa de være affattet af en ualmindelig Kontorius i Landbrugsministeriet.

Der staar i § 2, at Jagtretten skal afløses inden et Aar efter Lovens Ikrafttræden, saafremt Brugeren fremsætter Ønske derom, Hvis Brugeren ikke ønsker Jagtretten afløst, skal den ikke afløses. Det er altsaa en fakultativ Beføjelse for Brugeren; det overlades til ham, om han vil have Jagtretten afløst, eller han ikke vil have den afløst. Men lad os nu sætte, at han ønsker den afløst, hvorledes skal der saa gaas frem? Ja, saa skal der for det første rettes Henvendelse til en Kommission, som oprettes amtsvis, og som, hvis Parterne ikke kan blive enige i Mindelighed, skal fastsætte den Erstatning, der skal ydes Ejeren for Jagtrettens Afløsning. Om Fastsættelsen af dette Vederlag staar der i § 2, Stykke b., at det

„skal fastsættes til en Sum een Gang for alle svarende til det 25-dobbelte af en saadan aarlig Pengeafgift, som afgiver fuld Erstatning for det Tab i Indtægt, Rettighedens Afstaaelse kan antages at medføre“,

og saa kommer den vejledende Bestemmelse for den paagældende Kommission, naar den skal fastsætte Vederlaget:

„under Hensyn til de Forhold, som har fundet Sted paa den Tid, da Afløsningen sker.“

Det er i sig selv et mærkeligt Udtryk, at Forhold „finder Sted“, men der staar yderligere: „Forhold, som har fundet Sted paa den Tid, da Afløsningen sker.“ Men hvilke disse Forhold er, under Hensyn til hvilke Vederlaget skal fastsættes, staar der intet om. Jeg tror, at disse Forhold vil det blive overordentlig vanskeligt for den paagældende Kommission at bedømme. Lad os sætte, at et stort Gods har udlejet sin Jagt til forskellige, f. Eks. 3 forskellige Lejere. Lad os sætte, at der paa Godset er en Ø, en ret isoleret Ø, som i og for sig egnede sig glimrende til Vildtterræn, men hvor der er let Adgang for Fiskere til at drive Strandhugst og Krybskytteri med alt overvejende Sandsynlighed for at kunne slippe i Baadene igen, inden Opsynsmændene eller Skovbetjentene kan komme til. Saa vil Værdien af Jagtretten paa dette glimrende Jagtterræn i meget væsentlig Grad forringes. Men *hvor meget* forringes den af den Grund? Det kan dernæst tænkes, at en anden Del af Jagtterrænet ligger i Nærheden af en offentlig Vej, hvor professionelle Krybskytter fra den